همانا اعمال به نیت‌ها وابسته است و برای هر شخص فقط همان چیزی است که نیت کرده است

از عمر بن خطاب ـ رضی الله عنه ـ روایت است که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِامْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللهِ وَرَسُولِهِ، فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوِ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ»: «همانا اعمال به نیت وابسته است و برای هرکس فقط همان است که نیت کرده است؛ پس هرکس هجرتش به سوی الله و پیامبرش باشد، هجرتش به سوی الله و پیامبر اوست و هرکس هجرتش برای دنیا باشد که آن را به دست آورد یا زنی که با او ازدواج کند، پس هجرتش به سوی همان چیزی است که به سوی آن هجرت کرده است». و در روایت بخاری آمده است که: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى»: «همانا اعمال به نیت‌ها وابسته است و برای هر شخص فقط همان چیزی است که نیت کرده است».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ بیان داشته که اعتبارسنجی همه‌ی اعمال بر مبنای نیت‌شان است؛ و این حکم دربارۀ همۀ اعمال از جمله عبادات و معاملات عمومیت دارد، پس هرکس با عملش سودی را نیت کند تنها همان سود را به دست می‌آورد و ثوابی ندارد و کسی که با عملش قصد نزدیکی و تقرب به الله تعالی را داشته باشد، از آن عمل اجر و پاداش کسب می‌کند، اگرچه کار ساده‌ای مانند خوردن و نوشیدن باشد. سپس رسول خدا ـ صلی الله علیه وسلم ـ مثالی برای بیان اثر نیت در اعمال با وجود تساوی ظاهری دو عمل می‌زند و بیان می‌کند که: هرکس قصد وی از هجرتش و ترک وطن خشنودی پروردگارش باشد، هجرتش یک هجرت شرعی و پذیرفته شده است که به خاطر صدق و راستی در نیت، برای آن اجر می‌برد؛ و کسی که هدفش از هجرت یک منفعت دنیوی باشد مثل کسب مال یا جاه و مکانت یا تجارت یا ازدواج، از آن هجرت تنها همان منفعتی را به دست می‌آورد که نیت کرده است و بهره‌ای از اجر و ثواب ندارد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4560